

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB30 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB30 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 180.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-n115.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB30:115

#

Verden er som man tager den:

en rar Verden – en skide Verden

Dette Ord eller Ordsprog »Verden er som man tager den« indeholder mere end det maaskee selv tænker paa, indeholder en christelig Sandhed, saa det maaskee er det eneste Ordsprog af den Natur, thi ellers er Forholdet mellem Ordsprog og Xstd. dette: følg Ordsproget, og det vil gaae Dig vel i Verden efter al Sandsynlighed, men Du gjør ved at følge Ordsproget lige det Modsatte af hvad Xstd. er.

[a] Imidlertid er dette Ordsprog dog alligevel ikke anderledes end andre Ordsprog, thi dets Mening er aabenbar: behandel Verden som en rar Verden.

»Det er en rar Verden.« Det vil sige: buk og skrab for Verden, udtryk paa enhver Maade, at det er en rar Verden – saa er det ogsaa en rar Verden : saa vil det gaae Dig som det gjerne gaaer slige feige, usle, hykkelske, karakterløse Pialte i denne Verden : det vil gaae Dig vel, Du vil gjøre Lykke o: s: v:

Nu kommer Xstd. og siger: det er en skide Verden. Xstd. støder an. Vilde Nogen sige til Xstd »men hvoraf veed Du, at det er en skide Verden« saa vilde vel Xstd. svare »prøv det selv, siig til Verden, at det er en skide Verden, og Du skal see den er det.«

Men saa kunde man indvende: er da saa ikke paa en Maade Xstd. Skyld i, at den bliver en skide Verden, forsaavidt det just er denne Dom over Verden, som foranlediger, at det bliver aabenbart, at det er en skide Verden; hvorimod det jo ellers vel vilde gaae med Verden som med andre Slyngler, der ere ganske maneerlige, naar man bukker og skraber for dem, men som ret blive hvad de i Grunden ere, naar man siger dem, hvad de i Grunden ere.« Hertil maa svares, at det er i Kraft af sin Politie-Viden at Xstd. veed, hvorledes det henger sammen med Verden, og det er i Egenskab af Politie at den siger det – for at faae Sandheden gjort aabenbar.

Man seer forresten her, hvortil det fører naar Xstd. ikke betjenes i Charakter, naar man hykkelsk omklæder sin Feighed med dette sentimentale Sludder, at det er rare Msk til hvem man henvender sig o: s: v: Naar man nemlig gjør det, altsaa udtrykker: det er en rar Verden, naar man paa den Maade forkynder Xstd (forresten aldeles meningsløst,

thi Xstd. er just: det er en skide Verden, og dette forkyndes saaledes Du Verden, til hvem jeg taler, Du er en rar Verden) saa gaaer det en sandsynligviis vel i denne Verden, men til Gjengjeld gaaer Xstd. ud. Saasnart Forkynderen udtrykker, at den Verden, han taler til, er en rar Verden, saa har Verden seiret, seiret over Xstd.

Men Mskene blive i ond Forstand kløgtigere og kløgtigere, saaledes ogsaa kløgtigere i, selv om saa skulde være, at forkynde objektivt det Objektive »at det er en skide Verden, at forkynde det saaledes, at man smigrer den Verden, den Forsamling til hvilken man taler.

#